

Turi Tímea

... gyerekeknek lenni ...

Rögzítette a makói Almási Utcai Általános Iskola SuliMédia szerkesztősége:

Nagy Andrea, Kovács Andrea, Fröhling Edit, Miskolczi Zoltán, Kovács Nándor,
Lengyel Gábor, Kelemen Imre, Gera Nikoletta, Varga Ágnes, Kiss Ágnes, Garan Krisztina

Almási Pál igazgató

1996. június

TARTALOM

Ajánlás	Ezüstgitárral pengetem én az életem
Előszó	Édesanyám
Óvodás kori versek	Törpefalu
A föld az ég a nap	Kismadár
Dalszöveg	Rémálom
A Nyár	Havas táj
Mikre gondolok	Száll a madárka
Szép az életem	Kislevél
Milyenek a barátaim	Favágás
Szeretem az embereket	Az ajtó
Végzet	Az évszakok színei
Egy nap	Apám
Addig	Tükörkép
Hát hogy volt az én életem	Játékország
Születésnap dal	Egy regényhősnőhöz
Az élő jelen	Az én napraforgóm
Holdországban ...	Vers egy tájképről (amit az előbb rajzoltam)
Didereg a tél	Furcsaság
Mese	Tanács
Az élet vize	Velence
Ahogy néztem a rajzaimat, egy vers jött ki belőle	Az élet
A hangyák	A szoba éjjel
Anyaleckéztetők	Szeretnék lenni ...
Egy gyerek szól hozzád	A költészetről
Iskolás kori versek	Anyám
Mi - miért	Rövid életrajzom
Boltsorok közt, az úton	A kisgyerek
Csudavilág	A versem útja
Levél - Rajz	Álom egy mesebeli játszótérről
	Sírhatnak
	Kisbaba lennék újra
	Gyermeknap elmélkedés
	2000

Ajánlás

Turi Tímea - a makói Bartók Béla Ének-Zenei Általános Iskola tanulója - 1984. október 4-én született.

Dokumentumai kisóvodás korától datálódnak. Ezek egy gyerek eredeti, költői gondolatai, de nem csak gyerekeknek. Üzenetük figyelemreméltóan fontos!

Művei (versei, elbeszélései, rajzai) megjelentek több ízben, több sajtótermékben: megyei ill. országos napi-, heti-, havilapokban, irodalmi folyóiratban - de rádióban, televízióban is.

Országos irodalmi pályázatokat is nyertek. Itt egy kötetnyi válogatást közlünk verseiből.

Könyvalakban még nem jelentek meg!

A versek nagy részéhez gyerekszerzőjük tollrajz illusztrációkat is készített.

Tímea jelenleg elbeszéléseket, kisregényeket ír, illetve zenét szerez.

Előszó

Ezt a könyvet azoknak ajánlom, akik gyerekek (olyanok mint én) és olyan felnőtteknek, akiket érdekel a gyerekkor.

Ez a könyv nem „verses”könyv. Én úgy mondanám „Gondolat”-könyv.

Mert megversesített gondolatok vannak benne. Én ezt úgy értem, nincs benne sok rím, több a gondolat. Kérem, ha jó is a könyv, ne tartsanak „költőnek”!!!

Óvodás kori versek

A föld az ég a nap

Mi lenne, ha mindenhol ég lenne?
Hol járnának az emberek?
És ki találta ki a Földet?

És (Uram) mi lenne, ha minden Föld lenne
Nem lenne Ég, borult Nap
Csak teljes sötétség
Mi lenne?

Mondd meg, hogy mi lenne?!

1989. augusztus 6.

Dalszöveg

Tükörbe nézek
S mindig magamat látom
Szabadnak érzem magam
Mikor nem is vagyok szabad
Nem is vagyok szabad
Mikor szabadnak érzem magam
Mikor szabadnak érzem magam
Nem is vagyok szabad
Eljön még az én időm

1989. október 22.

A Nyár

Nyáron, ősszel, télen, tavasszal,
mindig érezzük a nyár illatát.
Mert mindig csak a hangot halljuk,
ami a szívünkben cseng,
szívünk mélyén halljuk,
és a nyár illatát megérezzük ...

Mert a nyár nem játék,
mert ha játszunk vele, elrontjuk,
és sosem látogat vissza a nyár,
mely megtörtént már ...
és a könnyedén elhullott könnyek
a csupasz földön maradnak
és a Nap még mindig szívja
és a Nyár már sosem tér vissza.

1990. július 25.

Mikre gondolok

Arra gondolok ovi közben,
hogy mikor jön anyukám,
semmi vész.
Mikre gondolok ovi közben?
Hogy milyenek az állatok és az emberek.
Mire gondolok ovi közben?
Hogy mindjárt jön az ebéd
Mire gondolok otthon, a szünetben?
Hogy az ovi mindjárt itt lesz
Mire gondolok láthatáson?
Arra, hogyha minden jól megy,
akkor még ajándékot is kaphatok.

1990. július 25.

Szép az életem

Szép az életem
De nem bánnám, ha csúnya lenne
Minden nap vidám játszópajtásokkal találkozok
Mindig játszok, mindig játszok
Mit is tehetnék?
Hát játszok!
Minden este hallgatok szép kazettákat.
Hát ilyen az én vidám életem.
De nem bánnám, ha csúnya lenne.

1990. szeptember 1.

Milyenek a barátaim

Milyenek lennének?
Kedvesek és jószívűek,
aranyosak, harapósak,
harapósak, karmolósak,
verekedősek ...
De nekem nem számít!
Csak LEGYENEK!

1990. szeptember 1.

Szeretem az embereket

Miért szeretem?
Szeretem.
Egyik rossz, másik nem rossz.
Nekem mindegy.
Csak legyenek.
Barátaim vannak?
Vannak hát!
Más gyerekei? Akinek nincs barátja?
Csak üldögél a padon óvónéni mellett.
Legfeljebb beszélget vele. -
Igaz, hogy én is beszélgetek néha
óvónénivel, ha megbántanak
néha a barátaim ...
De nekem nem számít! Csak legyenek!

1990. szeptember 1.

Végzet

Ez lett az én végzetem!
Úgy fekszem az ágyban,
mint mikor bárányhimlős voltam.
Miért van ez?

Csak azt nem értem,
miért pont most öregedtem meg,
mikor a szóm egyre fiatalodik.

Én öregedek.
A szó meg fiatalodik.

1990. szeptember 9.

Egy nap

Egy nap én vagyok én
Egy nap szeretek, szeretek, csak szeretek
Egy nap úgy vagyok, ahogy más ember
Egy nap nem vagyok rossz
Egy nap hallom az ember lelkét
Hogy virrad a szeretet ...

1990. szeptember 9.

Addig

Addig ameddig szeretsz
Addig maradj itt velem
Addig ameddig érzel
Addig ameddig szeretsz
Addig ameddig jó a szeretet
Halljad a szót, ami téged csalogat
De ne menj, csak hallgasd
ami vígan zenél, muzsikál és bőgőzik
De te legyél itt.

1990. szeptember 9.

Hát hogy volt az én életem

A hazám Makó volt,
ott is vagyok még most
De most már nagyobb vagyok és jobb
Jobban tudok mindent, mint régen
Megtanultam, hogy kell késsel és villával enni
Megtanultam szivélyességet és erőt adni
és mindent adni
Megtanultam, hogy kell szivélyesen szeretni
és bájosan, szivélyesen adni
Nem irigyelni a dolgokat,
amiket gyűjtöttünk.

Hát hogy volt az én életem
könnyű elmondani
De valami aggaszt,
amit nehéz elmondani
De azért mégis kimegy a számon néha
de csak akkor, akkor,
ha elárulnak nekem valamit,
hogy szeretnek és megértőek.
De a dolog ez,
hogy épp ezt nem tudom megmagyarázni,
hogy senkise ért meg.

Csak éppen egyvalaki ért meg
Az is csak egy gyerek
S egyvalaki kevés egy élethez.
Legfeljebb néhány ember,
néhány szivélyes ember,
aki szeret és elhisz mindent.

Igaz, hogy gyerek vagyok,
de igazán megvallom, hogy
nagy csoportos létemre
már nem kellene legyinteni az óvónéniknek,
ha valami baj van vagy ilyesmi.
Ez a bajom. A főbajom.
Dehát mást nem lehet elmondani
És ezt, ami így volt,
már nem tudjuk megfordítani.
Nem tudjuk az időt visszafordítani,
hogy újrakezdjünk mindent, előlről

Nem szeretnék mindenkinek csalódást okozni,
de be kell vallanom, be, -
hogy ha valaki nem tesz nekem jót,
akkor tényleg csalódást okozok,
de akkor akarom,
és aki engem nem szeret,
az ne is lásson többé
sehol, semmikor

Turi Timi vagyis én
mindig fölálldozom magam a jó emberekért.
De a rosszak - menjenek a pokolba!

1990. szeptember 9.

Születésnapi dal

Telnek az évek, múlnak az évek
És szendereg az ősz
Már te is öregebb vagy

Azt hiszik, semmi az élet
Hát múlnak az évek, telnek az évek
egyre jobban

És lelkiismeretfurdaláson van
És mindig csak az jut eszembe
Telnek az évek, múlnak az évek
Már öregebb vagy

És te is tudod, hogy hat éves vagy

Nem, nem jó az élet
De tudom, ha rossz is az élet
Élni kell

Kisbabából gyerek
gyerekből kamasz
kamaszból felnőtt
felnőttről öreg
öregnek unokája
és így folytatódik
és az élet így zeng

Kinevetem azt, aki nem tudja,
hogyan nevelés az élet

De valami aggaszt:
Telnek az évek ...

Ha születésnapom van
kiborít a vágy
Nem tudom, mi
de valami aggaszt
Csak tudnám, hogy mi
Ha születésnapom van
már izgulok
nem tudom, mit csináljak
Ha születésnapom van,
kiborít a láz
Szinte már járni sem tudok ...

Múlnak az évek
telnek az évek
Egyre jobban
fájnak az évek

Nem akarom,
hogy elpusztuljon az emberiség

De valami aggaszt
Csak tudnám, mi

Tudok valamit
De most nem, nem tudom
mit mondjak itt

Nem értem. nem tudom,
hogyan az élet ilyen rossz.

Pedig jó ...

1990. október 22.

Az élő jelen

Mi az, mi az, ami az embert
az élő jelennek megtestesíti?
Én nem tudom, de érzem,
hogy az élő jelen nem kidobott dolog,
amibe csak belebújunk és kész;
mert nem egy lufi
De valami szól és zeng az emberben.

De: az élő jelen csak jelenlét és élet. -
nem mint egy kis állat

De most az élő jelen megtestesítésében
nem és nemet mondok,
mivel én tudom, hogy az élő jelennek
más a dolga más a ténye és más a gondolata.
Dehát ez így van. -

Sokmindent átélnek az emberek
az élő jelenben
és megjelennek, ahol akarnak.
Így mondták nekem.
Nem tudom, de azt tudom,
hogy a rongyos baba
nem élő jelenhez hasonlít.

De a múlt már régen nem olyan volt
mint most.

1990. október 23.

Holdországban ...

Holdországban sok a vendég
Csillagok gyülekeznek
És királyuk a csillagoknak
szepegve-szipogva
ezt mondja:
hap-ci.

Holdországban sok a vendég
csillagok gyülekeznek
De itt a hajnal
mindjárt fekszünk
A Nap halványít
Megvetni az ágyat

Másnap este is így történt

Holdországban sok a vendég

Csillagok gyülekeznek ...

És a királyuk újra

szepegve-szipogva

ezt mondja

a csillagoknak

Hap-ci

Itt a fényes hajnal

Vessünk ágyat

Harmadik este nem így volt

A király felugrott és ezt mondta:

Emberek, csillagok, örüljetek!

Ünnepeljünk!

Mert felfedeztem egy bolygót!

A Földet.

1990. február 15.

Didereg a tél

Didereg a tél

Didereg a tél

Farkas nyüszít

Farkas nyüszít

Nagy a hideg

Nyuszik

nyuszik

miért búslakodtok

Didereg a tél

didereg a tél

Farkas nyüszít

farkas nyüszít

1991. február 15.

Mese

Hol a tenger mélyén egy cápa

egy aranyhalat hordott a hasában

jött egy nap egy krokodilus

a tenger közepébe

fölfalta a nagy cápát

benne meg az aranyhalat

Jött egyszer a krokodilushoz

egy óriási sárkány

s megette a krokodilust
a krokodilban a cápát
a cápában az aranyhalat
(mert a sárkány hasában volt a krokodilus,
a krokodilus hasában volt a cápa,
a cápa hasában az aranyhal)

Jött egy vadász arra
a fejét szétlőtte a sárkánynak
a fejét szétlőtte a krokodilusnak
a fejét szétlőtte a cápának
s látott egy aranyhalat
Úristenem! - szólt

1991. március 16.

Az élet vize

Az Élet vize messze van
Az Élet vize nagyon messze van
Olyan messze,
hogy egy ember se tudná megkerülni

Senki se fürdik benne
Senki se iszik belőle
Csak a madarak kortyolnak bele

Ha a tó vize közel lenne
Mindenki inna belőle
Mindenki sose halna meg

De sajnos nem így van
megírva a mesékben

1991. április 17.

Ahogy néztem a rajzaimat, egy vers jött ki belőle

1.
Szomorú tengerész,
kit fölvidítani nem lehet,
érzése fel-felnyilall az égbe.

2.
Erdei tájban egy kislány
szomorú, nevet, komédiázik.
Egyszóval a Mindenség járja keresztül.

3.

Ki varázsolni úgy tud,
mint a bűvész

4.

És este, napnyugtakor,
az ég sír, a város sír -
a Mindenség sír.

5.

És ki menyasszony,
elterül a kék, habos ágyon,
félvén a rossztól, a szomorúságtól.

6.

Mikor a Napot eltakarja az X,
akkor sötétség borul a városra,
elszunnyad minden.

7.

Egy lány járja az utcát,
csak ő van ébren.

8.

Egy kunyhó, (kéménye füstöl)
parasztok élnek benne
szomorún, szótlanul.

9.

Még a harkály is tudja ezt
Éppen koppant egy nagyot
Reccs - hallatszik a fán.

10.

Ahogy elnézem a Mona Lizát, a Picassot -
Senki se tudja, hogy én itt egyedül vagyok
Senki.

11.

Az Élet vize a forrás
Oda eljutni nem lehet

12.

Egy Csokor - tele piros kék virággal
S lám fönt egy pillangó száll
A virág nem sejt semmit
A virág csak álldogál
nem sejtheti, hogy a világ milyen.

1991. május 27.

A hangyák

A hangyák aprócskák
Apróbbak mint a lepkék vagy a katicák
apróbbak mint egy egér
aprócskák, aprócskák.

Eszük kisebb mint a katicáknak
(Mint egy mákszem fele.
A mákszem fele 1 pötty
A mákszem összesen 2 pötty)

A hangyát eleve bántják.
Sokszor én is szétnyomom
De aztán megbánom

Nem vagyok olyan rossz helyzetben
mint az egyik ovis társam
Mert ő régebben csigákra vadászott
és botra tűzte.

De minek is beszélek a csigákról?
A hangya nagyon érzékeny állat
A hangyák aprócskák, aprócskák ...

1991. július 28.

Anyaleckéztetők

Már nővök.
Látod, hogy nővök?
Te picire nőssz, én nagyra.
Te Timike leszel, én meg anyu.

Én nagyra nővök,
te meg kicsire!
Én leszek az anyukád!

Csak akkor mosolygok,
ha jót csinálsz.
Ha rosszat csinálsz,
akkor sírok.

Aput nem szeretem,
csak ha jó.
Ha nem iszik.

De befejezi, újrakezdi,
befejezi, újrakezdi,
befejezi, újrakezdi,
befejezi, újrakezdi ...

Ha befejezi,
miért kezdi el?

Váljunk el aputól!
Majd ha jó lesz,
meglátogatjuk.

Féltelek.

Féltelek.
Váljunk el!

Ha szomorkodok,
mondd azt, hogy
Buci-muci!

Az óvónéni mindenkit kiröhög.
Csak unatkozunk és szomorkodunk.

Korán gyere értem!

Kísérj a kiságyba!

Anyu! Amikor ebben a szobában vagyok,
te is ebben a szobában legyél!
Amikor abban a szobában vagyok,
te is abban a szobában legyél!

Most ebben a szobában vagyok! ...

... Ne mondj ilyeneket!
Én nem vagyok borzasztó.

Te vagy borzasztó.

Te vagy borzasztó
a jóságoddal!

Te vagy rossz
a jóságoddal.

Az lenne a legjobb,
hogy amíg én óvódában vagyok,
szülnél nekem egy kistesót.

Tudod, mit?
Te leszel a kistesóm,
Én leszek a kistesód.
Óázzál!

Anyu nem halsz meg nagykorodban?

Amíg el nem válok aputól,
itt alukálok kint.
Amíg el nem válunk ...
Mert bent mindig kiabál.

Megmondom apunak,
hogy ne kiabáljon.
Mondd meg a télapónak,
hogy apunak hozzon virgácsot.

Kérdezd meg apucikától,
miért kiabál minden nap?

Váljunk el aputól!
Váljunk el!

Voltál a válásban?

Haragszok rád!
Nem leszel a kisfiam nagymamája!

Mikor leszek már felnőtt?
Úgy szeretnék már felnőtt lenni!
Undokolok kisgyerekeknek lenni!
Tudod?!

Ha apu elment dolgozni,
mondok valamit.

Add be a válópöرت
még holnap!

Egész életemben félni fogok,
Mert nem válsz el aputól.

Anyu! Miért hitted el apunak,
hogy nem lesz iszákos?

Elválsz, keresel másik férjet,
Mert én kistestvért szeretnék.

Tényleg igaz, amit néha mondasz?
Hogy akkor is szeretsz,
ha kiabálsz rám?

Akkor pedig mutasd is ki!

Neked is szükséged lenne főzelékre!
A felnőtteknek is.
A gyerek nő tőle,
a felnőtt sokáig életben tartja.

Anyu! Rosszul tudsz mindent!
De azért szeretlek.

Jól jegyezd meg, hogy undoklom aput,
de azért szeretem a láthatást.
Mert azért jó látni aput ...

Nem is foglalkoztál a kisgyerekeddel!
Egész nap az angolt tanultad.
Szégyelld magad!

Egy gyerek nem olyan, mint a felnőtt.
Ha nem játszunk vele,
akkor valamiben sántikál.
Majd akkor nagy bajod lesz!
A gyerekek nem tudnak mulatság nélkül élni!

Mi változik az emberben, ha felnőtt?
Te már felnőtt vagy!
Tudod, hogy az ember, hogy nő fel,
mert egyszer már felnőttél!

Nem! Nem vagyok fáradt.
Csak elhanyagolt.
Mert te is az vagy!

Jó az oviban, mert barátok közé megyek.
Igaz, hogy az óvónénik nem figyelnek ránk,
de azért gondoskodnak rólunk.

Anyu! Beszélni szeretnék veled négyszemközt.
Az utóbbi időben - észrevetted? -
mintha a körülmények megváltoztak volna.
Más a helyzet:

Teneked bajod van velem,
nekem bajom van veled.
Úgy látszik, te nem leszel anya,
én nem leszek gyerek.

Csak mindketten senkiháziak.

Anyu! Megint rosszat álmodtam!
Messze voltál.
Mentünk az utcán,
kiáltoztam.
És te nem hallottad meg!

Jobban szeretlek, mint te engem.
Nehogy meghalj!
És ne neveljem magam egyedül!

Bárcsak mindketten gyerekek lennénk!
Akkor nem lenne ilyen sok gondunk.

Pirosítsd ki az arcod,
vagy rúzsozd ki a szád,
vagy színezd ki a hajad,
vagy legyen karkötőd,
vagy vegyél nyakláncot,
vagy viselj fülbevalót!

(De nem lehet mindegyiket,
mert akkor úgy fogsz kinézni,
mint egy bohóc!)

Szeretném, ha szép lennél,
ha kiszépítenéd magad,
mert szeretnék egy kistesót,
meg egy apát.
Rendes apát.

Nem vagy igazi anya!
Mert egy igazi anya
vígasztalja a gyerekét, ha sír,
nem tovább szidja

Velem is törődhetnél!
Rám is hagyhatnál egy kis időt!

Egy nagycsoportos, az nagycsoportos.
Egy nagycsoportos mindent egyedül csinál.
Egy nagycsoportos már majdnem felnőtt.
Ezt jól jegyezd meg!

Vihetek apunak a születésnap tortából?

Hat éve, ilyenkor már bent voltál a kórházban?

Szomorú voltál, míg nem volt gyereked?
Most csak egy picit vagy szomorú,
mert rossz a gyereked?

Ugye mindenkit úgy kell elfogadni, amilyen?

Nem kell furcsállni, hogy rossz vagyok!

Túl sok jót engedsz meg magadnak!
Rosszsont is lehetnél!

Rossz is lehetnél!
Kipróbálhatnád a rosszaságot!

Új év van?
Akkor új életet kezdünk!
Megváltozunk.

Te rossz leszel.
Én jó leszek.

Te mindig csak másokra gondolsz!
És mindenki csak magára gondol!
És te nem gondolsz magadra!
Akkor veled mi lesz?!

Szép kis gondajulika!
Szép kis anyu!
Kár hogy én vagyok az első gyereked!
Mert nem tanultad meg az anyaságot!

Gondajuli ne kiabáljon!
Gondajuli szokjon le a kávéról!
Gondajuli tessék magát szépíteni!
Anyu! Egész biztos, hogy szeretsz?
Valóban?
Akkor puszit!
Anyu! Egy-két percet szánsz a gyerekedre?
Egy mesét szeretnék!
Egy Buci-Maci mesét!
Csilingelő volt a hangom régebben -
emlékszem.
És egyszer arra ébredtem,
hogy már nem csilingelő.
És azóta nem az!
És úgy megijedtem.
Azt hittem álmodom ...
Majd lesz gyerekem.
És akkor azt dédelgetheted!
Most már hívj Timeának!
Most már nem Timi vagyok!
Te is így izgultál?
Csinos legyél!
Hogy szépnek lássanak az elsősök!
Olyan buták ezek a tanítónénik!
Azt tanítják, amit
- természetesen -
mindenki tud.
Olyan kevés időt lehetek veled!
Olyan jó volt bárányhimlősnek lenni!
Bárcsak ne kaptam volna oltást
rózsahimlő ellen!
Mielőtt lefekszem,
van sok kérdeznivalóm az életedről.
Alig tudok rólad!
Felnőttnek nehéz lenni!
Olyan jó gyereknek lenni!
Mert van anyukám.

/1987-1991/

Egy gyerek szól hozzád

A gyerek élete csak a szülők előtt vidám.
De nem olyan könnyű.
Ezt csak egy gyerekszív tudja megérteni, milyen fájdalmas.
Vagy legfeljebb egy öreg néni értheti meg.
De az se nagyon.
Egy gyereknek sokkal nehezebb az élete, mint a felnőtteknek.
A szülők előtt vidámak, feldobottak, egymás között mások.
Ezt te nem tudod, hogy a gyermekkor milyen bonyodalmakkal zajlik le.
Ez titok.
Tudsz titkot tartani?
A szülők előtt tettetik magukat, hogy milyen vidámak.
Nem csak az teszi tönkre egy gyerek életét, hogy nem kap meg valamit, hanem az érzés, ami történik a gyerek körül és összezavarja.
Idefigyelj!
Nagyon nyisd ki a füledet!
Akkor meg tudod érteni, hogy a gyereknek egy alma és egy pohár víz után visszatér a búsága.
Van egy anya és egy gyerek - mondjuk.
A gyereknek nagyon rossz az élete, az anya nem érti meg a gyerekét.
De ha visszakalauzol az életbe, máris megérti.
Nem kell arra sok idő, csak jó emlékezet és jó agy, ami nem hagy ki és mindenre emlékezik.
Emlékezz vissza egy olyan barátodra, akinek olyan volt az élete, mint nekem, s akkor mindent meg fogsz érteni!
Évente szokott rosszabbulni az élet.
Még az irkafirkáimban is benne van a szomorúság.
Éjszakánta azért jobb az életem - mint például most.
De ezt az éjszakát fel kell szentelnem arra, hogy te mindent megértsél.
Különben az életem egészen ripityára fog menni.
Még lehet rajta segíteni.
Ugye vannak rossz gyerekek?
Mint például én.
Nem kell kiabálni rá, egy-két rossz-csinálás után, nincs semmi baj és a gondok elrepülnek.
Ha kiabálnak rám, akkor fokozódnak.
Egy-két rossztevésem után egy szót se szólj - és akkor elmúlik a baj.
És akkor, meglátod, meg fogok javulni, és kezd elrepülni a gond.

Egy beszélgetés, egy hosszú beszélgetés is nagyon hasznos.
Mindenből - ha csupa szem és fül valaki, mindent ki tud venni a
rajzomból, a rosszkódásomból, egy lépésből is mindent ki
tudsz venni.

Ezekben a tudományokban hiszek.

Egy csíkból is, amit csinállok - mindenből -, és ha nagyon
megfigyeled, a szememből is ki tudod következtetni, mi a
titkom, a gondolatom - nem is kell kimondanom.

Szemembe nézel, és nem kell elárulni egy szót sem, csak ...

Nem a Lutra, a bicikli a tét, ... hanem a rossz gyerekélet!

Ezt csak egy gyerek tudja megérteni.

S egy hosszú beszélgetéssel - talán - egy felnőtt is.

1991. augusztus 24.

Iskolás kori versek

Mi - miért

Miért van az, hogy van a Föld?
Miért van az, hogy élek?
Miért van az egész, amit tudok?
Vajon miért?
Miért?
Miért van a hazugság?
Mert kimondani rossz!
Miért?
Bármire gondolok, miért?
Miért épp arra gondolok?
Miért épp nemet mondok vagy igent?
Miért?
Miért?
Miért gondolom úgy, amit gondolok?
Fölsorolni végtelen!
Pedig nem végtelen az életem!
Sok ilyen van,
mit felsorolni végtelen.
Végtelen!
De miért?
Miért van az,
hogy a hang, az hallható,
a látvány, az látható,
a szag, az szagolható,
a testünk bőrrel van borítva,
s miért érezzük,
ha hozzányúlunk egy tárgyhöz,
miért?
Miért?
Ilyen sok természetünk miért van?
Miért muszáj, hogy okosak legyünk?
Miért?
Miért muszáj, hogy azt csináljuk,
ami mások eszéből van?
Mi mi vagyunk
és nekünk kell gondolkozni!
De ha valaki csak ezt mondja:
Miért? Miért?
Mi miért van a világon? -
az már semmit sem tudhat.
Bár a saját esze semmit se tud.
De miért?
Hogy működik a lázmérő,
amikor felmegy a higanya?
Hogy ragad a matrica valamire?

Hogy?
Hogy működik minden elektronikus?
Hogy?
Hogy jöttünk világra?
Hogy élünk?
Most hogy mondjuk ezt a verset?
Hogy?
Ki adott belénk testesítést?
Kinek köszönhetjük,
mily szép az életünk?

De ha nem tudjuk,
akkor miért szép?
Tanulni kell.
De nem más fejéből.
Szívből, szeretetből,
érzésből.

1992. január 14.

Boltsorok közt, az úton

Boltsorok közt, az úton
kirakatot nézve ballagunk,
embereket látunk,
világot látunk.

Boltsorok közt, az úton
betérünk egy-egy boltba
vásárolni ezt meg azt,
amazt meg emezt.

S de jó, mikor valaki azt mondja,
ingyen adok neked valamit.
(Csakhogy ilyen nincs.)

S milyen jó hallani:
„Megvesszük”.

S jó nézni a kirakatokat,
a szebbnél szebb dolgokat.

Mikor a játékbolt elé érünk,
kirakatját jól megbámuljuk,
magunkban elgondolkodunk.

A boltsorok közt, az úton
egy testvérpár halad
A játékboltnál megállnak,
gondolkodnak,
szemük elmélyül a kirakatba,
gondolkodnak mindenről,

szebbnél szebb álmaikról,
vágyakozva nézik:
Ó, bárcsak enyém lehetne ...

A boltsorok közt, az úton
két testvér áll.

1992. január 14.

Csudavilág

Hej! Csudavilág! De furcsa vagy!
Emberek! De furcsák vagytok!
Hogy láttok, hogy hallotok,
hogy szagoltok,
és de sok érzékszervetek van!
Csudavilág!
De csudások vagytok
ti állatok!
Hogy tudtok járni, mozogni,
ugrálni!
Csudavilág!
De csudálatosak vagytok
ti madarak!
Hogy tudtok szállni, költeni,
tojást rakni, fészket rakni!
Csudavilág!
De minden csudálatos!
A csudavilágban minden csudálatos.
Hogy amit látunk, azt látjuk,
hogy amit hallunk, azt halljuk,
hogy amit érzünk, azt érezzük,
s ha sírunk, az csudás,
hogy szemünkből jön ki a könny.
Csudavilág. Csudavilág.
Szép vagy Csudavilág.
Kívülről láthatlak én?
Kívülről nem láthatlak én.
Hiszen én rajtad vagyok
Csudavilág.
De csudálatos vagy te!
Ha én lennék a világ,
harmatot hullatnék
minden virágra.
Éljen boldogságban
ez a csudavilág.
Mindörökké vigyázzon
az emberekre
ez a Csudavilág.

És ha valami jönne -
egy nagy durranás
vagy egy vulkánkitörés,
a Csudavilág maradjon épségben!
Mert a Csudavilágban mi vagyunk.

Csudavilág maradjon mindörökké
maradjunk meg -
Ne pusztuljon ki az emberiség!

1992. február 7.

Levél - Rajz

Kisbaba vagyok - mondjuk
levelet írni nem bírok
Vajon mit csinállok?
Kifejezni hogy bírom az érzéseimet?
Ha még nem is tudok beszélni.
Hogy mondjam el, amit akarok?
Nincsen hozzá segédeszközöm.
Tán írjam le, ha még írni se tudok?
Tán olvassam el, mikor még, olvasni sem tudok?

Kapom a ceruzám - rajzolok.
De ezt nem értik,
Mi lesz, ha nem értik
a szeretetemet?
Akkor mi lesz?

Mondjuk nagy vagyok
Mondjuk már egész nagy vagyok
Mondjuk már túl nagy vagyok
Mondjuk már elvégeztem az iskolát

Érzésem sok van
Érzéseimből több van -
Már írni is tudok
olvasni is.
Le bírom írni
el tudom mondani -
mert az emberiség adta nekem.

De mikor még kicsi voltam
a rajz elmondott nekem mindent.
Ez a gyerekírás,
és ezt bármikor írkalhatja a gyerek,
ha még tud is írni -
a gyermekírást -
az érzésírást.

1992. február 7.

Ezüstgitárral pengetem én az életem

Ezüstgitárral pengetem én az életem
Egy dal ... soká lesz vége
Ezüstgitárral pengetem az életem
Mögöttem fuvolák, hegedűk, nagybőgők,
zongorák cammognak
Ezüstgitárral pengetem én az életem
Mint egy dal ... Hamar elszáll
De vigyázok rá ...
Ezüstgitárral pengetem én az életem
Körülöttem dobosok, furolások
Ezüstgitárral pengetem én az életem
Mint egy dal ... Ha hallom a hangját
a gitár fölgyorsul
Ha néma csönd van,
a gitár elhalkul
a dobok nem dobognak
a furolák csendben pikolóznak
a zongora mindig a C hangot üti le
csak a gitár szól
és szól
mert az én életem
egy ezüstgitár
Mert ezüstgitárral pengetem én
az életem. -

1992. február 7.

Édesanyám

*(Ezt a verset azoknak ajánlom,
akiknek az anyukájuk meghalt.)*

Édesanyám követtelek minden reggel
Fél szememmel lestelek
Ha este volt
átnéztem írószobádba
édesanyám
átnéztem mindig írószobádba
mikor feljött a Hold
álomban félszemmel néztelek
Egész életemben követtelek
Szívemben ott voltam, ahol te voltál
mintha az egész testem ott lenne
Mert édesanyám követtelek én
minden reggel minden este
napokról napokra

Félszemmel - ha nem is voltál
közelemben -
édesanyám - mindig követtelek.

1992. február 7.

Törpefalu

Kis-kis törpék
kis-kis házban
kis-kis ablak
kis-kis mező
kis-kis erdő
kis-kis törpék
kis-kis virág
kis-kis nyúl
kis-kis minden
Minden kicsike-kicsike
Csak egyvalami nem kicsi
Csak egy valami nem kicsi
A szeretetük nem kicsi
Mert a kis-kis faluban
a kis-kis törpék
a kis-kis nyulak
a kis-kis virágok
a kis-kis mezők
a kis-kis erdők
a kis-kis állatok ...
Sokkal nagyobb náluk
a Szeretet, mint az embereknél
Mert a kis-kis faluban
hol a törpék laknak
ott a szeretet a fegyver,
nem a puska.

1992. február 7.

Kismadár

Kismadárka
Szállj! Szállj!
Kétszárnnyon szállj a fellegekbe!
Szállj és szállj!
A világnak szeretetet adj!
És lopd el a gonoszságot,
a gőgösséget, a rosszaságot,
és dobd el,
hogy a világon már soha ne legyen
rosszaság, hiúság, bűn

és ami rossz az életben.
Mert a rossz az életben
az rossz.
De a jó
az nagyon jó.

1992. február 8.

Rémálom

Mit álmodtál tegnap este?
Rólam szól a vagy tán rólad?
Szép rétről, szép madárról
Gyönyörű harmatról
A madár szomorú volt,
a rét virágai hervadozók.
Volt ott néhány ember is,
de ezek az emberek majdnem halottak
voltak. Félttem, nagyon félttem,
hogy én is olyan leszek, mint ők.

1992. november 16.

Havas táj

Havas táj
hó hull már
Havas fenyő
Karácsony eljő
Minden fehér
S megfagy egy veréb

1992. november 27.

Száll a madárka

Száll a madárka,
Felhő kerül alája,
Minket mákszemnek lát ő,
Mi annál is kisebbnek.
Míg eltűnik a fellegekben,
csipog egyet.
S búcsú ez a csipogás.
Lágy, szomorú csipogás.

Hátha látlak még, te madár!
Fent szálló kismadár
Fellegekben

1993. június 6.

Kislevél

Jön az ősz.
Szegény kislevél!
Ő az egyetlen, ki
nem törődik bele a sorsába.
Ki nem tudja és nem is akarja
tudomásul venni az őszt.
Mint ahogy az őz a vadászt.
És megérkezett az ősz.
És mosolyogva hullt le a kislevél
Mintha mi sem történt volna.

1993. június 6.

Favágás

Prr, Prr, Prr, Prr
Röpül a fa!
Már az egész ország a fejére állt.
Prr. És röpül a fa.
A fejsze miatt.
Csapkod a fejsze,
s azt gondolja magába':
- Üsd! Vágd! Nem apád!
- Üsd! Vágd! Nem apád!
És így telik el a nap.
Favágós nap.

1993. június 6.

Az ajtó

Mennyi részben tudok elmondani 1 pillanatot?
Ötben.
Ugrálóköteleztem.
S megszólalt az ajtó: trrr.
Hogy bír beszélni az ajtó?
Hát úgy, hogy nekiütközött az ugrálókötél.
S így szólalt meg az ajtó.

Nehéz elhinni, hogy mindez
1 pillanatban történt.

1993. június 6.

Az évszakok színei

A tél fehér
Mint a hó

A tavasz zöld
mint a természet

A nyár kék
mint a felhő nélküli ég

Az ősz minden színű
mint a lehulló levél.

1993. június 5.

Apám

Ó! De félek!
Zúg, döng a vihar!
Anyám itt van,
de teljes léne
a nemfélésem,
ha apám itt léne.

Néhány nap elmúlt.
És ó, reszketek!
A pékség falára
mi oda volt írva:

Ifj. Turi Sándor
Elhunyt 51 éves korában

És remegek!
És már tudom:
Nem lehetett volna velem.

1993. június 14.

Tükörkép

Van egy gyerek a szobámban
Természetesen én,
De a tükörkép!
Fölnevettem
- Mit nevetsz? - szóltam.
S nem magamnak.
Mert:

Én beszélek
Ő is beszél!
Én nevetek
Ő is nevet!
Én sírok
Ő is sír!
Én tudom a titkom
Ő is tudja a titkot
Mint egy utánozó majom!
1993. június 20.

Játékország

Tarts velem!
S fedezzünk fel egy új földet!
Egy új világot! Játékországot.
Nincs ott anya intő szava
Nincs ott apa mord zaja
Meglásd! Jó lesz nekünk.
Gyere! Tarts velem!
Fedezzük fel a játékban lapuló világot!
Egy új világot!
Egy ismeretlen, láthatatlan szigetet.
S a lego-kaland újraéled.
Fedezzük fel! Mit rejt a lego?
A baba, az építőkocka?
Építsünk várat!
Bele a babát,
mint egy elvarázsolt királykisasszonyt,
s érte jön a hős királyfi.
Hát jer velem!
Fedezzük fel a játék világát!
Egy új, szebb világot,
Hol nincsen anya intő szava
Nincsen apa mord zaja
Meglásd! Jó lesz nekünk.
Gyere! Tarts velem!
Meglásd! Olyan jó lesz játékországban,
egy elvarázsolt világban!
Neked is meg nekem is jó lesz.
Mikor szüleid gyerekek voltak,
ők is elmentek oda.
Hisz mindenki volt gyerek!
Csak van, aki elfelejtette.
Hát tarts velem!
S te ne felejtsd el!

Mindenki volt ott
S ne felejtsd - megint
Ott nincsen anya intő szava
nincsen apa mord zaja.

1993. július 9.

Egy regényhősnőhöz

Anne Shirley!
Túl szerény vagy.
S hidd el nekem,
nem szégyen a vörös haj!
S ne hidd magad rondának
a szeplőid miatt!
Ne álmodozz túl sokszor,
hisz a jónak is van határa!
S ami benned tanácsra nem szorul:
a borzongás -
jó embereknél előfordul.

1993. július 9.

Az én napraforgóm

Kerek a világ
S szép a napraforgó
Mint egy mosolygó földgömb

S napra konyul
Napra konyul szára
Napra konyul szíve
Napra konyul teste
és mindene.

Sárga napraforgóm
Napra fogsz te
Testben és lélekben
Napra éhesen

1993. július 9.

Vers egy tájképről
(amit az előbb rajzoltam)

Ott egy ember,
ki hűsöl fa alatt.

S táborozók,
kik most ásítanak.

Ott egy ló!
Jaj, de dühös!
(Ne említsd!)

Ott egy nyúl.
Tán szalad.

Megfogtalak!

1993. július 9.

Furcsaság

A bohóc okos.
Mert a bohóckodáshoz is
okosság kell.
Pierrot is bohóc volt.
S buta?
Á, dehogy!
Na látod?!
Furcsa, nem?
Vannak furcsa dolgok.
Vannak ám.

1993. július 9.

Tanács

Ne táplálj magadban
buta reményt, gondolatot!
Hisz abból
nem lesz
belső termés!

1993. július 9.

Velence

Velence!
Mint egy medence
úgy suhant át szívembe
neved szépsége
mint egy női név
Velence
Hát nem szép?
Gyönyörű!
Te Velence!

Suhanj más szívébe
is úgy
mint az enyémbe

1993. július 9.

Az élet

Az élet furcsa,
furcsa, mindennél furcsább dolog.

Felkelsz,
éled életed,
hol ezt csinálod,
hol meg azt.

Mindenki máshogy éli életét.
Ki így, ki úgy,
de van, ami közös
a többi és a te életedben:
az, hogy gyönyörű.

Az élet gyönyörű.

1993. július 20.

A szoba éjjel

Ha a villany
nem ég éjjel,
kis fény szűrődik
ki a másik szobából.

S az árnyék ...
mintha szörnyeknél
aludnék.

És néha félek,
néha nem.

Csak nézem
a képzelt
szörnyeket.

1993. július 28.

Szeretnék lenni ...

Szeretnék lenni tűzoltó.
Hisz ez életmentő foglalkozás.
Szeretnék lenni fogász.
Mert a lyukas fog kártékony. Kár.

Annyi minden szeretnék lenni!
Ápoló, rendőr, mentő, tanár.
Olyan sok szeretnék lenni
Kár is azt felsorolni.

De legfőképp
Szeretnék gyerek maradni.

1993. július 29.

A költészetről

Én írom,
írom amit gondolok,
és nem érdekel
semmi.

Csak egy dolog.
Csak egy dolog.

A lényeg:
Hogy írjak.
Hogy mások helyett szóljak,
és elmondjam,
amit gondolok.

1993. július 31.

Anyám

Őszülő haján csillog a szemüveg,
de a szeme már nem

Ránccal teli arcát
se krém se rúzs nem tarkítja.

A fogsora se ép,
de a nyelve a helyén van.

Egy picit lefogyott,
de azért csinos.

Szereti mindenki

Én is szeretem

De ő csak engem...

1993. augusztus 2.

Rövid életrajzom

Megszülettem.

Mi mást tehettem volna?

Egy éves születésnapomra
tortát kaptam,
amit annyira kínálgattak,
és én nem szerettem.

Nem ettem meg.

Nem is szerettem ezt a születésnapot!

Növögettem, növögettem.

És oviba mentem.

Nem volt az oviban szerencsém
hisz mindenki úgy csúfolt,
mint a víziboszit.

És mindenki magát tette
királlyá, királynővé.

Én maradtam háttérben.

Ez volt az ovi korban.

De most már jött egy kis szín az életembe.

Nem is kicsi.

Iskola! Iskola!

Örültem.

Itt már alig csúfolnak.

Csak néha,
akik az oviból jöttek át,
és velük járok,
ugyanabba a suliba.

Azok még néha
Timi-pipinek hívnak.
Node haggyuk!

Ez azért rövid életrajz,
mert én még csak 8 és 1/2 éves vagyok.
Ezért nem írhatok hosszú életrajzot magamról.
Kicsi vagyok. Kicsi
Ezért kicsi az életrajzom.
De ha felnövök, nyúlni fog.
Mert nekem még csak most kezdődik
a mozgalmas élet.
1993. augusztus 4.

A kisgyerek

- Elbújtak a rádióban az emberek. -
mondja a kisgyerek,
s nem tudja,
hogymint bújtak el benne.
Hisz egy kisgyerek
nem rádiótechnikus.

- Elbújtak a tévében az emberek. -
mondja a kisgyerek.
De nem bújtak el benne.
Ezt mindenki tudja,
csak ő nem.

És mikor felnőtt,
teenager lesz,
megérti,
milyen buta is volt ő.

S mikor teljesen felnőtt,
valójában csak akkor érti meg,
hogymint milyen édesen buta volt,
amikor még azt mondták rá,
hogymint kisgyerek.

1993. augusztus 5.

A versem útja

Mindenkinek van útja, s mindennek; a versemnek is van.
Annak is volt útja, hogy én ezt most mondom.
Először is: Felkelek és egész nap gyűjtögetem az ihletrevalót,
hogy este megírjam.
Na, ebben van egy kis pontatlanság, hiszen egész
nap gyűjtögetek, gyűjtögetek és éjszaka mondom el!
És délben kelek, s így nem is „egész nap” gyűjtögetek, hanem
csak dél után,
mert délben kelek, mert az éjszaka nálam: versírás.
Szóval a napi program:
Ebéd: mindig más.
Délután: Skála ... könyvtár ... bolt ... bevásárlás ... haza.
És mindig az éjjel nálam nem alvásidő, hanem versidő.
Kanyargós út?
Először is: mindenhova bemegyek, még az utcán is szerzek
ihletet,
s ezt kiárasztom magamból este. - Az ihletet.
Ilyen egyszerű.
Vagy papírra vetem vagy bemondom a magnóba. Így ni!
Ez a versem útja.
Ilyen rövid és ilyen egyszerű. Mégis egy picit titokzatos ...
Az ihlet útja ...
Az ihlet.
Mit is mondhatnék róla?
Fura dolog. Nagyon fura. Nagyon. Olyan, hogy az emberre rájön:
most kapj ceruzát vagy magnót és mondd!
Kiáradsz. Kiárad a számból a gondolat,
a számból, megy, még a tollamból is, megy a gondolat,
megy, ki.
És ez így van rendjén.
1993. augusztus 6.

Álom egy mesebeli játszótérrel

Az lenne ám csak a jó!
Ha lenne egy játszótér,
s ott lenne a világ összes gyereke!
Együtt játszanának!
Egyetlenegy nem lenne, aki magában játszik.
Mindenki egymással játszana. Mindenki.
És nem tolakodnának a hintánál,
hanem szépen egymásnak átadnák.
Az lenne ám csak a jó:
egy igazi mesebeli játszótér,
ahol összegyűlné mindenki;

minden gyerek, aki jó
és aki rossz.
A világ összes gyereke
ott játszana együtt.
De szép is lenne!
Álom marad mindörökre?!
Nem tudom. Nem tudom.
Azért is még gondolkodok rajta,
hogyan jó lenne egy ilyen ...
De hogyan szólhatnék
a világ összes gyerekének?
Azért jó lenne egy ilyen
mesebeli játszótér,
ahol mindenki egymással játszana!
Mindenki egymással.
Nem lenne harag.
Igazi barátság lenne.
Az lenne ám a jó,
ha az lenne!
De ez csak egy futó álom volt
és lesz.
Hogy nem fog megtörténni,
az biztos.
De azért az álmodozás jó dolog.
Legalább reménykedhetek benne.
Annyira utálják egymást az emberek!
És a gyerekek!
Így legalább a gyerekek kibékülnének,
ezt továbbadnák a szülőknek,
a szülők a nagyszülőknek ...
És mindenki szeretné egymást.
Ez az értelme a játszótérnek.
Ez lenne az értelme
egy mesebeli játszótérnek.
Ha lenne.

1993. augusztus 13.

Sírhatnék

Itt vagyok este.
Mellettem van egy szekrény.
Azon van egy kép.
Rajta egy bohóc.
Szomorú.
Ő Pierrot.
Egy rózsát tart.
Sír.

Én is sírhatnék!
Nem kapok kérdéseimre választ.
Miért van az,
hogymindig este beszélnek?
Ha egy picit is
- jó lenne -
anyukám már végre rámfigyelne!
Szeretnék beszélni.
A mai napról.
A tegnapióról, a holnapiról.
Nagyon szeretnék beszélni.
Most megint ránézek a képre.
Hosszú ruhaujja már nem nagyon látszik.
Inkább a rózsa,
a pirosas-rózsaszínes rózsa,
amely kezd hervadni.
Vagy éppen most nyílt?
Ő sír.
Én belül sírok.
Belül, kívül...
Nem mindegy?
A vak érzi
hogymindig belül sírsz.
A látó ember pedig
csak azt látja,
ami előtte van.
Bár néhány ember
a lélekbe lát.

1993. augusztus 14.

Kisbaba lennék újra

Kisbaba lennék újra!
Csörgővel játszanék.
Ez lenne jó!
Ez lenne jó!
Ha lenne rá mód.
Kisbaba lennék újra!
Babakocsiban tolnának.
Az lenne ám a jó!
És mindenki megnézne.
De nemcsak ezért lenne jó
kisbabának lenni,
vagy hogymindig azt a jó finom
bébikáját egyem.

Akkor, talán ...
Hát most is mindenki szeret,
de akkor nem kiabálnának rám,
hisz én kicsi vagyok.
Hisz én ha kicsi lennék,
egészen kis baba,
akkor megbocsájtának nekem
a bűneim.
Most is megbocsájtják,
most is,
de akkor nem is kiabálnának rám.

Nemcsak ezért lenne jó
kisbabának lenni.
Olyan jó lenne!
Megint egy pici baba lennék,
aki olyan aranyos,
s nincsenek gondjai:
a sulis, a rajzok
a pályázatra ...

Kisbaba lennék újra!
Olyan jó lenne,
ha kisbaba lennék!
Egészen picike!
Sokat törődnének velem.
De ezt hagyjuk!
Ez hülyeség.
Egy kisbaba nem egy király.
Ezt te is tudhatnád.

Nem azért lenne jó
kisbabának lenni,
mert elkényeztetnének.
Ó, nem!
Azért lenne jó,
mert egy kisbabának olyan jó lenni.
Erre nincsen magyarázat.
Nem tudom,
de érzem,
hogyan jó lenne
egész kis babának lenni,
egész kis babának.
Hogy miért, azt nem tudom.
Sajnos nincs rá mód.

Ezért is örülök,
Ha látok valahol egy babakocsit,
amelyben egy kisbaba szendereg.

1993. augusztus 16.

Gyermeknap elmélkedés

Miért is vagyunk?
Hogy világot rontsunk, vagy megváltsuk őt?
Hogy romlott felnőttek legyünk?
Vagy hogy őseink álmait megvalósítsuk?
Vagy hogy legyünk azok, akik vagyunk?
És egyáltalán. Milyen nekünk?
Hátrányos, amikor a felnőtteké a világ.
És előnyös, amikor a miénk.
De mikor, kié a világ?
És a felnőttek szemében vagyunk egyáltalán?
És ha a mi világunk csak látszat,
és élnek bennünk elmúlt évszázadok,
akkor ...
Miért is vagyunk?

1995.

2000

Tudom, messze van még. Négy-öt év.
Mégis, milyen kevés 2000-hez képest.
Hú! Beleborzongok, ha rá gondolok!
2000 év!! Valaminek kell történnie!
Mi lesz? Világvége, vagy tán megváltás?

Nézz körül!
Mennyi kipufogógáz, spray, öldöklés, harc, gyűlölet!
Mi lesz 2000-ben?
Világvége, vagy tán megváltás?

Most jobban nézz körül!
Látod azt a kis virágot?
Szeretet sugárzik belőle.
Van még anyai szeretet!
Mi lesz 2000-ben?
Világvége, vagy tán megváltás?

Én mégis azt hiszem,
Ha ebben a világban EMBEREK maradunk ...
Várjuk hát 2000-ben
(vagy talán bármikor)
A megváltást
ÖNMAGUNKTÓL!

1995.

